

Jo sóc antinuclear perquè vull un sistema energètic net, segur i menys costós

L'actual model energètic està basat en el consum ineficient d'energia i en la seva producció il·limitada i creixent, principalment a partir de fonts d'energia contaminants, perilloses i no renovables, com l'energia nuclear i els combustibles fòssils (petroli, gas, etc.), que provoquen impactes nocius sobre el medi ambient: accidents nuclears, contaminació i residus radioactius, canvi climàtic, pluja àcida, marees negres, etc.

L'energia nuclear és incompatible amb un model energètic sostenible: no és econòmicament eficient ni socialment justa, ni mediambientalment acceptable. De fet l'energia nuclear ha demostrat ser un fracàs econòmic, tecnològic mediambiental i social i que ha causat ja greus problemes a la salut pública i al medi ambient.

El planeta necessita amb urgència un nou model energètic que ens allunyi de les conseqüències d'un canvi climàtic perillós. Les solucions per aconseguir-ho es coneixen i passen per un rebuig absolut de l'energia nuclear.

Abandonar l'energia nuclear és, exclusivament, una qüestió de voluntat política, perquè no hi ha cap problema tècnic, energètic o econòmic que ho impedeixi i és l'acció més desitjable des del punt de vista de la seguretat i de la protecció del medi ambient i la salut.

Sobre la voluntat política

Darrerament, la successió de fets que trenquen l'ordre i la quotidianitat ciutadana és continu. Només que ens fixem en el que portem de segle XXI, n'hi ha prou com per voler baixar del bus en marxa: baralles a mort pel petroli, baralles per l'aigua, baralles pel domini de l'energia, crisi sistèmica, conflictes amb la banca, conflictes en les indústries, conflictes bèl·lics constants, que topen a l'hora de trobar solucions amb els conflictes d'interessos, sovint particulars, que fan que allò aparent que són els poders polítics es qüestionin i s'invalidi degut a la preeminència d'altres poders que són els que veritablement manen.

En l'estat que es troba la pràctica de la democràcia, veiem que els criteris que governen són els que convenen a uns quants i que per tant l'evolució de la democràcia es mostra lligada als interessos capitalistes, i no pas a cap altre concepte filosòfic amb vida pròpia. Així, darrerament, i de forma accentuada, quan intentem aplicar solucions a problemes plantejats d'urgent resolució com el dret al treball o a l'habitatge digne, o bé el tancament de les centrals nuclears i l'aplicació de les energies renovables, toquem amb una limitació contundent: "Depèn de la voluntat política".

I amb això hem de penjar la pilota dalt del terrat dels que per voluntat pròpia han decidit dedicar-se professionalment a fer de polítics, sigui en l'àmbit local o general. Com podem deixar la màxima responsabilitat de la decisió en mans de gent que no disposa d'autonomia per prendre-la? El sistema ens falla, els polítics decideixen des de condicionants ocults.

Per empitjorar-ho, darrerament sembla que fer de polític ha entrat en el mercat de les "noves professions" perquè més d'un ho escull com a sortida professional on no hi calen massa premisses, i se sol tenir un bon sou i un munt d'incentius monetaris, que no econòmics. No cal demostrar que ho fan perquè tenen vocació de servei, només cal dir-ho, i ser agosarat o descarat i si es té una noció d'oportunisme i habilitat de desqualificació de contraris, doncs molt millor. Aquest model, vàlid per a totes les activitats socials, es basa en l'ús de l'autoritarisme, en el desprestigi del contrari i s'amaga darrere d'aparences democràtiques.

Mentre no tinguem garantia que els polítics que ens representen ho fan des de paràmetres marcats per la ciutadania i no des de les conveniències de cada partit i la butxaca particular dels seus membres, convindreu que ho tenim fotut perquè massa coses depenen de la voluntat política i, sense ella, per a què ens serveixen els polítics? Seguirem reflexionant...

apmavng@gmail.com

Sumari

Portada: <i>Jo sóc antinuclear</i>	1
Editorial: <i>Sobre la voluntat política</i>	2
Col·laboracions:	
<i>El monstre que va escapar del laboratori</i>	3-4
El nostre medi:	
<i>Indicadors ambientals: una eina subversiva</i>	5
<i>L'abocador del Garraf</i>	6
El Tema:	
Plegarnos de braços a la Platja Llarga	7-10
Preservació:	
<i>El mar com a font de vida i alhora embornal de brutícia</i>	11-12
Col·laboracions:	
<i>Economia solidària: una pràctica de transformació social</i>	13-14
Recomanacions	
Música: <i>Obrint pas</i>	15
Breus	15
Activitats, Agenda, El Moniato	16

La Veu del Mussol 21, maig 2011

Edita: Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient
Ateneu Vilanoví, Plaça Llarga, 19
Vilanova i la Geltrú
web: <http://www.arctia.net/apma>
c/e: apmavng@gmail.com

Equip de redacció: Xavier Roset, Hèctor Galvany,
Jaume Marsé,

Fotos: Redacció i autors dels articles

Tiratge: 300 exemplars

Impressió digital: Padisgraf

La redacció d'aquest butlletí no comparteix necessàriament l'opinió dels seus col·laboradors.

El monstre que va escapar del laboratori

En la història de la ciència existeixen diversos monstres que van sortir fora del laboratori aportant la seva quota de destrucció ambiental; la llista va des de la química del clor a la benzina amb plom, però cap d'ells assoleix el nivell de perill que representa l'energia nuclear.

La clau que els hi va permetre fugir del confinament científic, i els va expandir per tot el món amb el poder de la tècnica i la indústria, va ser l'ambició. Una ambició irracional, que sorgeix de la manca de rigor i de mesura, i del desconeixement de les implicacions ecològiques i socials de la tècnica. En el cas de l'energia nuclear l'ambició és doblement terrorífica, pel seu origen militar, i per la seva primera aplicació a la destrucció d'una població civil indefensa.

Durant seixanta anys la tecnologia nuclear civil i militar ha anat deixant un rastre de sofriment, configurant una de les pitjors amenaces per al futur de l'espècie humana i altres formes complexes de vida, amb el seu llegat de residus radioactius de desenes de milers d'anys d'activitat, i d'enormes arsenals d'armes de destrucció massiva.

Justament, quan a inicis del segle XXI la branca civil de la indústria nuclear iniciava un declivi inevitable, resultat de les destrosses i els fracassos econòmics que havia provocat, els mateixos interessos que havien promogut la seva expansió fora dels laboratoris van reaccionar per evitar que la seva font de beneficis s'extingís. Un cor d'empresaris, expresidents de governs, banquers, creadors i repetidors d'opinió, enginyers nuclears, periodistes i mitjans de comunicació, dirigents sindicals ansiosos de reconeixement institucional, acompanyats per una part important dels polítics i presidents dels governs, es van mobilitzar per repetir mecànicament un catecisme d'idees simples, evitant les incòmodes

xifres que les qüestionaven, combinant mitges veritats i mentides descarades.

Fent servir el recurs a la por - a l'escassetat energètica, al preu del petroli, al canvi climàtic, etc.-- i la exigència de que cal fer un "sacrifici raonable", ens inviten a tancar els ulls davant la realitat de l'energia nuclear. Un seguit d'accidents i catàstrofes, amb Txernòbil com a màxim exponent i ara Fukushima al Japó, i l'expansió de la proliferació nuclear han demostrat la fal·làcia d'un futur idíl·lic del que es feia propaganda a l'inici de l'era nuclear. Ara tracten d'apel·lar a l'egoisme i maquillar la realitat: amagar els accidents, les avaries continuades, la contaminació radioactiva, el desastre econòmic i l'amenaça present i futura que representen unes velles centrals pagades a cop de pressupost públic amb els diners de tota la societat, presentant l'energia nuclear, com una opció desagradable però inevitable, com una necessitat.

Així, silencien que l'energia nuclear és molt cara, només és econòmicament viable quan els Estats - en molts casos per raons relacionades amb l'ús militar de l'àtom (casos de França, Iran i fins i tot Espanya, que a l'etapa franquista va tenir temptacions de ser una potència nuclear militar) garanteixen a qualsevol preu la recuperació de les seves inversions. El que volen és que es continuï garantint que serem els ciutadans i les ciutadanes qui pagarem els seus costos, i els errors d'avaluació.

També callen que l'energia nuclear no pot substituir els combustibles fòssils ni en el transport, ni en la generació elèctrica a gran escala, i no pot contribuir a l'estalvi d'emissions de CO₂. Justament el cicle nuclear depèn dels combustibles fòssils en la construcció dels reactors, l'explotació de l'urani, la seva transformació, i el seu transport. Quant més pobre és la concentració de l'urani en els minerals, més petroli requereix el seu aprofitament.

Els residus radioactius d'alta activitat, generats en les centrals nuclears, són productes amb un gran potencial radiotòxic (considerem el cas dels 400.000 anys de vida activa del plutoni), i per als quals no existeix cap solució tècnica satisfactòria enlloc del món. Actualment no existeixen contenidors prou resistents que puguin garantir la seguretat davant el perill d'uns residus que emetran radioactivitat durant milers d'anys.

L'accident de Txernòbil, amb els seus 200.000 morts, segons l'Acadèmia Russa de les Ciències, els 5 milions de persones que encara viuen en zones altament contaminades, a moltes de les quals l'accident els ha destrossat la vida, i els 300.000 milions de dòlars en què s'avalua el seu cost econòmic, va mostrar el potencial destructor de l'energia nuclear. Si és impossible que hi hagi un altre Txernòbil... per què no s'estableix una responsabilitat civil il·limitada a les empreses propietàries de centrals nuclears?

A Espanya existeix un excés de potència elèctrica instal·lada, fins i tot considerant un marge de seguretat acceptable. No es necessiten per a res unes nuclears que passen sovint mesos desconnectades de la xarxa elèctrica per avaries o problemes de seguretat. La liberalització del sistema elèctric han provocat l'abandonament de la cultura de la seguretat, el que eleva el nombre d'aquestes avaries i incrementa el risc d'accident.

L'objectiu últim de la campanya pro nuclear és aconseguir que les velles centrals nuclears funcionin el major temps possible, i això vol dir que volen fer funcionar durant 60 anys unes centrals construïdes per durar-ne 25. La repetició continuada de consignes, com que el futur energètic estarà format per renovables i nuclears és tan sols una crida a que el negoci no s'acabi. Es silencia el fet fonamental de que

l'aprofitament dels recursos renovables, molts de caràcter variable i distribuïts en el territori, és incompatible amb un sistema elèctric amb centrals nuclears, amb la seva producció centralitzada i impossible de modular. Les energies renovables i l'energia nuclear són incompatibles.

L'ofensiva propagandística intenta presentar el problema nuclear tan sols com una qüestió de "percepció", manipular en benefici propi qualsevol evidència sobre l'inevitable canvi del model energètic, i retardar al màxim el moment en que les centrals nuclears tanquin.

El nostre objectiu és justament el contrari: tornar el monstre al laboratori. En aquesta presentació s'ha evitat mostrar xifres i dades detallades, però les pàgines de Tanquem les Nuclears - 100% Renovables en són plenes, mostrant tot allò que la propaganda nuclear s'esforça en amagar o silenciar. Cal obrir camins per afrontar un futur energètic ple d'incerteses, però en el que l'estalvi, l'eficiència i l'aprofitament de les energies renovables són l'única garantia de seguretat.

Per a què un futur així sigui possible és urgent tancar les nuclears com més aviat millor.

Tanquem les Nuclears-100% RENOVBABLES

Les dues fotos són de la central de Fukushima.

Els indicadors ambientals: una eina subversiva

L'any 1997 Vilanova i la Geltrú va signar la carta d'Aalborg i es va adherir a la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat. Al cap de dos anys, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, amb el suport de la Diputació de Barcelona, va elaborar una auditoria ambiental del municipi. Aquesta auditoria, a més de fer una anàlisi i diagnosi detallada del municipi, proposava un Pla d'Acció Ambiental (PAA) que establia les estratègies i les accions que s'havien de portar a terme al municipi per tal de millorar la qualitat ambiental i anar cap al desenvolupament sostenible del municipi. Amb la voluntat d'aprovar un Pla participatiu, l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú va portar a terme un Fòrum de participació ciutadana, per tal d'establir un marc d'intercanvi d'informació i consens d'aquest Pla. Aquest Fòrum va elaborar el PAA del municipi que va ser aprovat pel Ple municipal el 4 de desembre de 2000. A partir d'aquí, l'Ajuntament havia d'iniciar la implantació i execució progressiva dels programes i les accions del Pla però es va anar abandonat al cap de poc temps.

L'Ajuntament s'havia compromès a elaborar un sistema d'indicadors de sostenibilitat, per poder fer el seguiment del procés d'Agenda 21 Local, i en concret de les actuacions municipals vers una gestió sostenible. Fins i tot va participar en el projecte europeu d'indicadors de sostenibilitat comuns (European Common Indicators), impulsat per la Comissió Europea. La participació en aquest projecte suposava el compromís d'implantar aquest sistema d'indicadors de manera pilot al municipi.

L'Ajuntament va fer bastant bé aquesta feina, sobretot l'indicador de la contaminació atmosfèrica del que algun dels gràfics elaborats en el PAA van fer-se servir per la Comissió Europea com a exemples de com portar a terme els indicadors ambientals. En canvi hi havia llacunes injustificables com per exemple en l'indicador de l'ús sostenible del sòl.

Les línies estratègiques eren: planejament urbanístic, participació ciutadana, energia, residus, mobilitat i soroll, qualitat ambiental a les empreses, aigua i espais naturals i rurals. Aquestes s'havien de desenvolupar en diferents programes d'actuació i s'havien de concretar en accions i projectes.

Els compromisos adquirits no es van complir. Ara estem lluny d'arribar a una societat sostenible per culpa del fracàs d'una política contradictòria que per una banda preconitza l'estalvi de recursos i energia i, per l'altra, incentiva el consum; i que per una banda preserva el territori i per l'altra el ven al millor postor. Cal reconèixer que aquesta política del creixement, no sostenible, no és exclusiva de Vilanova, sinó que és similar a la que implementen els diferents governs: locals, autonòmics, central i comunitari.

Potser els indicadors ambientals es van deixar de mesurar, entre d'altres raons, perquè haguessin donat massa llum de l'impacte ambiental que podien tenir tots els plans i projectes que s'anirien aprovant posteriorment, com la revisió del Pla General; els grans projectes urbanístics, com l'Eixample de Mar; l'augment de la contaminació atmosfèrica; la involució en la política de participació, etc. En definitiva, el sistema d'indicadors va convertir-se en una eina massa subversiva per la qual cosa el govern de la ciutat va convenir no donar-los-hi continuïtat i amagar un decisiu trencament del compromís amb la ciutadania.

És molt indicatiu que l'Agenda 21 local hagi quedat confinada a l'àmbit escolar. Demostra la incapacitat de solucionar els problemes ambientals, econòmics i socials del nostre temps. Deixem en mans dels infants tots aquests problemes amb l'esperança que els sàpiguen resoldre quan ja sigui massa tard.

Jaume Marsé Ferrer

INDICADORS DE QUALITAT

Aspectes generals [relació d'indicadors]

Els indicadors de qualitat -en contraposició amb els de model i, sobretot, amb els de flux tenen com a finalitat específica informar sobre l'estat del medi i la seva evolució espaciotemporal. Una de les seves funcions és la de fer radiografies successives del sistema municipal i els seus recursos bàsics, i mostrar en quines condicions es troben.

En general són indicadors que es veuen molt influïts pels canvis que reflecteixen els indicadors de model i de flux. Les actuacions o accions que emprenguem en els municipis per avançar cap a escenaris més sostenibles i que facin optimitzar l'estructura urbana i el model territorial, així com els fluxos metabòlics dels sistemes urbans, es veuran projectats amb una millora en els indicadors de qualitat.

En el paquet d'indicadors de qualitat d'aquest sistema municipal d'indicadors de sostenibilitat s'hi ha recollit, en nombre molt reduït, els que es considera que fan un dibuix general de la qualitat ambiental dels municipis.

Relació d'indicadors de qualitat

Per tal de conèixer l'estat ambiental del municipi i avaluar-ne el progrés cap a la sostenibilitat, s'han definit cinc indicadors de qualitat:

26. Concentració ambiental de contaminants atmosfèrics

27. Persones exposades a nivells sonors significatius

28. Evolució de la qualitat de l'aigua dels aqüífers

29. Estat ecològic dels rius

30. Superfície forestal cremada

Podeu veure Indicadors de Model i de Flux a: <http://www.diba.cat/butlletins/detall.asp?id=18219>

L'abocador del Garraf

L'abocador conegut com a abocador del Garraf o abocador de la Vall d'en Joan, situat al bell mig del massís del Garraf, va deixar de rebre residus l'any 2006 i actualment està en fase de restauració i clausura. Segons el web de l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient, que gestiona l'abocador, el Dipòsit controlat de la Vall d'en Joan és ja un abocador de residus municipals clausurat, en fase de restauració i manteniment postclausura.

Cal recordar que aquest abocador està situat dins el Parc Natural del Garraf, en una zona càrstica altament permeable. És doncs un clar exemple d'on no s'hauria d'haver construït mai un abocador.

Des dels seus inicis foren moltes les veus que s'aixecaren per alertar dels perills de fer l'abocador al massís del Garraf, tal com relata el llibre "Olor de podrit. El despropòsit del Garraf", de Pau Pérez de Pedro, que us recomanem. Com sol passar sovint, aquelles veus no foren escoltades i en canvi, un cop fet l'abocador, es van anar produint nombrosos episodis de contaminació dels avencs i de les aigües freàtiques del massís. L'acumulació de gasos va donar lloc fins i tot a la mort d'un espeleòleg a l'avenc de Terradelles, per una explosió de metà. I la bassa de tractament de lixiviats no va entrar en funcionament fins l'any 1999, 25 anys després d'haver-se construït l'abocador.

Des de l'APMA volem realitzar un seguiment de com evoluciona l'abocador del Garraf en aquesta fase del seu cicle de vida. Entre d'altres qüestions, volem saber quina solució es pretén donar als greus problemes de contaminació que aquest abocador ha generat a les aigües freàtiques i a alguns avencs del massís. Des de La Veu del Mussol us anirem informant del que puguem anar recollint.

Una mica d'història

Durant els seus 33 anys de vida (1974-2006), l'abocador del Garraf de 67 ha i situat als termes de Begues i Gavà, ha acumulat 26'6 milions de tones de residus que, en alguns llocs, han arribat a tenir gairebé 100 m d'alçada. Es calcula que els darrers anys rebia unes 400.000 t/any.

L'any 2006, segons els seus gestors, (o el 2007, segons altres fonts) l'abocador va deixar de rebre residus. Es tancava així un període iniciat l'any 1974, quan va començar a rebre les deixalles urbanes de Barcelona i de bona part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i de ciutats i pobles de la corona metropolitana.

De fet, l'abocador s'havia d'haver clausurat l'any 1999, però el retard en la construcció de les noves instal·lacions de tractament de residus planificades al Programa metropolità de gestió de residus municipals 1997-2006 (PMGRM) va provocar l'allargament de la seva vida útil uns 7 anys més.

El Programa metropolità de gestió de residus 1997-2006 preveia la construcció de 4 ecoparcs, que haurien de tractar els diferents tipus de deixalles urbanes de l'Àrea Metropolitana. Actualment és l'Ecoparc 4 dels Hostalets de Pierola ubicat al paratge de Can Mata, qui agafa majoritàriament el relleu de l'abocador del Garraf, i està rebent la major part dels residus de l'Àrea metropolitana i de l'Anoia i del Baix Llobregat que van a disposició final, un cop realitzats el triatge i la valorització prèvia als diferents ecoparcs.

Els altres tres ecoparcs en funcionament són l'Ecoparc 1 de la Zona Franca de Barcelona (obert l'any 2002, amb capacitat per tractar 300.000 t/any de residus), l'Ecoparc 2 de Montcada i Reixac (inaugurat l'any 2005, amb capacitat per tractar 240.000 t/any, que va donar lloc, com a compensació, a la clausura de la incineradora de residus de Montcada), i l'Ecoparc 3 de Sant Adrià del Besòs (amb capacitat per tractar 260.000 t/any en servei des de l'any 2005, i que disposa d'una incineradora ja existent amb anterioritat). Altres abocadors que reben o han rebut fins fa poc residus procedents dels ecoparcs són els abocadors controlats de Badalona, Vacarisses i Cerdanyola del Vallès.

La restauració de l'abocador del Garraf

La gestió de la restauració depèn de l'Entitat del Medi Ambient (EMA) que manté en funcionament una planta de tractament dels lixiviats i una planta de producció de biogàs (que no va entrar en funcionament fins el 2003!). El pressupost global de les obres de restauració, finançades amb fons europeus, ha estat d'uns 15 milions d'euros.

El tret de sortida de la restauració es va iniciar l'any 2000, quan l'Entitat del Medi Ambient (EMA) va aprovar el projecte bàsic de restauració. Aquell mateix any es van clausurar 20 ha (zones 1 i 2 del terme de Gavà), que es van acabar de restaurar l'any 2003 (amb la construcció de terrasses esglaonades, imitant feixes agrícoles, on es van plantar espècies autòctones de baix consum d'aigua). La zona 3 (unes 17 ha, al terme de Begues) va deixar de rebre residus a primers del 2002, mentre que la zona 4 i última (de 30 ha, situada a Begues) va deixar de rebre residus a finals de 2006. La restauració de les zones 3 i 4 es va iniciar conjuntament, a partir del 2007.

La planta de biogàs es preveu que aprofitarà uns 550 milions de metres cúbics de metà (60 milions de m³ per any), el que equival a una producció d'uns 1.100 milions de kWh (uns 50 GWh/any, l'equivalent a la meitat de la il·luminació viària de la ciutat de Barcelona). La planta està previst que segueixi funcionant fins a 15 anys després de la clausura. Més enllà, depenent de la producció i la qualitat del biogàs, aquest es continuarà aprofitant per a la producció elèctrica o bé es cremarà a la torxa.

Podeu trobar més informació a:

Pérez de Pedro, P. *Olor de podrit, 1972-2006: el despropòsit del Garraf: l'abocador d'escombraries de Begues-Gavà* 2008. Autoedició.

http://territori.scot.cat/cat/notices/2009/10/abocador_d_el_garraf_2006_919.php

http://www.amb.cat/web/emma/residus/instalacions_equipaments/Diposits_controlats/DipositVallJoan

http://www.amb.cat/web/emma/residus/instalacions_equipaments/Diposits_controlats/DipositVallJoan/dades_tecniques

Plegar-nos de braços a la Platja Llarga?

Una daurada grossa *Pluvialis apricaria*, de visita a la Platja Llarga de VNG el 22 de gener d'enguany.

És conegut de tothom, que hagi estat al corrent de la feina per la preservació de la Platja Llarga, que la nostra agrupació, al marge de que siguem l'única entitat voluntàriament dedicada en exclusiva al medi ambient a la ciutat, ha estat des de l'inici de l'intent de preservació treballant-hi. Vam aixecar la llebre el 1997 i l'hem seguida fins el dia d'avui com hem pogut, formant part de tots els estadis d'organització que han sorgit. Hem compartit amb tothom que s'ho ha proposat, aquest fenomen d'intent de transformació d'un espai urbanitzable arran de mar en un de natural protegit. I algú podria pensar que fins quan?

Doncs bé, després de tot el procés viscut durant aquests 14 anys podem confessar que no estem en un moment de màxima eufòria ni de treball intens pel que fa als projectes sobre la recuperació de la Platja Llarga, el camí ha estat desgastador, però sentim que hem de dir a qui ho vulgui saber, que vista la dificultat existent de fer un treball conscient i continuat, perquè no tenim més remei que compartir-ho amb els dirigents

polítics de la ciutat, i això no ha estat mai del tot possible. I per molt que la total consciència i la continuïtat sigui el que requereix la recuperació d'un espai natural, reconeixem el que hi ha i ens posem a l'espera, parauleta que deu venir d'esperança.

La nostra feina, per ara, no pot ser activa en la recuperació. S'ha de limitar a observar, a prendre'n bona nota i a publicar, si cal, el que observem. I això és el que a banda de no haver-ho deixat mai de fer, continuem i continuarem fent, disposats a compartir-ho amb qui vulgui. De moment estem preparant el seguiment de flora d'aquesta primavera que seguirem a la tardor.

**Agrupació per a la recuperació
del Medi Ambient (APMA)**

L'opinió de l'APMA sobre la moció presentada al Ple de 31-1-11 en referència a la Platja Llarga

L'Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient (APMA), seguint el mecanisme que l'actual Reglament Orgànic Municipal (ROM) ofereix a les entitats, varem presentar a l'alcalde de Vilanova i la Geltrú una proposta de moció, el mes de desembre, per tal que la fes arribar a la Junta de Portaveus dels diferents grups polítics.

La nostra proposta de moció va ser finalment presentada al Ple del dilluns dia 31 de gener de 2011, després de ser assumida únicament pel grup polític de la CUP (que va ser per tant qui va fer possible que la proposta entrés al Ple). Moments abans de començar el PSC va presentar unes modificacions, amb variacions punt per punt al representant de la CUP, que són les que finalment es van votar i aprovar. Davant dels fets i també de les manifestacions expressades al Ple municipal per diferents representants polítics, als quals l'APMA no va poder rebatre, perquè el ROM ho impedeix, volem emetre aquest comunicat per explicar com valorem la moció modificada i finalment aprovada.

Comentaris a la moció aprovada

Punt primer:

Segons consta al conveni signat entre l'Ajuntament i Barcelona Regional l'any 2007, aquesta empresa havia de realitzar, amb un cost de 139.200 euros, un Estudi Ambiental de la Platja Llarga i un Pla Especial de Restauració i Protecció com a zona humida i sorral costaner del Sector Platja Llarga de Vilanova i la Geltrú. Considerem per tant que cal fer públic aquest Pla Especial, independentment dels condicionants dels convenis subscrit entre Subirats Berenguer SA, l'INCASOL i l'Ajuntament, i que el document que es presenti públicament no pot ser un simple document de treball, sinó una Proposta de Pla Especial ben elaborada, tenint en compte el cost dels treballs realitzats per Barcelona Regional.

Si bé el conveni signat entre l'Ajuntament i Subirats Berenguer diu que "fins que no es formalitzin la totalitat de les permutes de les parcel·les R1, R2, R3 i R4 per

part de SB IMMOBILIÀRIA i de l'INCASOL, l'AJUNTAMENT no modificarà, en cap cas, la qualificació urbanística de Platja Llarga, ni iniciarà cap revisió o modificació, ni alterarà ni suspèn timerà, de cap manera, la situació urbanística del sector Platja Llarga, vigent en aquest moment", considerem que l'Ajuntament sí que pot fer pública la proposta de Pla Especial i iniciar processos de participació pública previs a l'aprovació inicial del Pla, per tal d'avançar amb passos decidits cap a la seva aprovació, tan aviat com sigui legalment possible.

Punt segon:

L'APMA considera que, si no es pot aprovar un nou Pla Especial pels condicionants derivats dels convenis, segueix vigent el Pla Especial de Restauració i protecció com a Zona Humida i Sorral Costaner del Sector de Platja Llarga, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de 19 de maig de 2004, tal com diuen els mateixos convenis. Considerem, per tant que es podria i s'hauria d'haver actuat de forma decidida des de fa temps per restaurar l'espai, si més no en els grans àmbits situats fora de les parcel·les R1, R2, R3 i R4.

Volem recordar que existia també un conveni signat entre l'Ajuntament i el Departament de Medi Ambient, al qual no es fa referència en la moció final, amb un pressupost assignat a actuacions de restauració, que no es van arribar a dur a terme. Creiem que fora bo que l'Ajuntament informés també, en bé de la transparència i el respecte als convenis signats, sobre què deia aquell conveni, i si s'hi va donar compliment o no.

Punts tercer i quart.

Reconeixem que l'Ajuntament ha demanat al Consorci dels Colls i Miralpeix i a la Generalitat col·laboració tècnica i partides per intentar garantir la conservació de l'espai, i l'animem a continuar fent-ho, tal com diu el punt tercer aprovat al Ple. També reconeixem que s'han destinat ja recursos materials i humans a tasques de vigilància, sensibilització i restauració, tot i que els

considerem insuficients i no entenem la necessitat d'afegir l'expressió de "fer-ho sense afectar negativament en l'esperit dels convenis signats". Ens sembla una afirmació poc clara i innecessària, que pot esdevenir més aviat una excusa per no actuar.

Punt cinquè:

Estem totalment en desacord en la modificació introduïda al Ple en la nostra proposta pel que fa a aquest punt. La delimitació definitiva del domini públic marítime-terrestre només està subjecta a la legislació vigent, i en cap cas pot quedar supeditada a cap conveni, siguin quins siguin els signants.

Punt sisè:

No estem d'acord en que s'ometi la part occidental de l'Ortoll del redactat final d'aquest punt, que fa referència a la necessitat que la línia orbital ferroviària no malmeti els espais de la Platja Llarga, la Millera, el mas de l'Esquerrer i la part occidental de l'Ortoll. Aquesta petita part de l'Ortoll ens sembla totalment necessària per a garantir la integritat del conjunt de l'espai i la seva connectivitat amb els sectors adjacents.

Punts setè i vuitè:

El planejament actual més recent, és a dir, el Pla Territorial Metropolità aprovat definitivament l'any 2010, assenyala ja els sectors de la Millera, el Mas de l'Esquerrer, la part occidental de l'Ortoll i una part de l'espai de Torrent de Santa Maria com a espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari, i qualifica aquestes mateixes zones com a connectors biològics amenaçats. Per això considerem que no té sentit dir que s'estudiaran les implicacions de fer un canvi urbanístic en aquest sentit, ja que ja ho determina el planejament d'àmbit superior aprovat, al qual cal donar compliment.

El que sí que es pot estudiar són els límits concrets de l'espai a protegir com a espai del Pla d'Espais d'Interès Natural, i a més la seva protecció s'hauria de sol·licitar quan abans millor als organismes competents.

Considerem per tant que el nou redactat, que uneix els nostres punts setè i vuitè en un de sol, i diu que s'estudiarà si es declaren aquestes zones com a

zones de valor agrícola, o com a zones protegides, és un estrany intent de mostrar aquestes dues possibilitats com a excloents, quan de fet una ja és vigent, i l'altra s'hauria d'impulsar sense més dilacions.

Valoració global

Considerem que s'ha volgut afegir a tots els punts de la nostra moció una suposada necessitat de supeditar qualsevol actuació als convenis signats amb Subirats Berenguer SA i l'INCASOL. Aquest afegit reiterat, que permet posposar sine die qualsevol actuació sota aquest pretext, no té raó de ser o frega fins i tot la il·legalitat, com en el punt cinc, on es diu que se sotmetrà la petició de la delimitació definitiva del domini públic marítime-terrestre a aquests convenis.

A més, els convenis signats fan referència única i exclusivament a l'àmbit de la Platja Llarga, i per tant no poden condicionar les propostes efectuades en els àmbits de la Millera, el Mas de l'Esquerrer, la part occidental de l'Ortoll i una part del torrent de Santa Maria, com es vol fer creure.

D'altra banda, en la moció final es diu que no es pot iniciar la tramitació d'un nou Pla Especial, pels condicionants derivats dels convenis, però s'amaga l'existència d'un Pla Especial de Restauració i protecció com a Zona Humida i Sorral Costaner del Sector de Platja Llarga, vigent, aprovat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de 19 de maig de 2004, al qual es podria estar donant compliment des de fa anys, si més no en els aspectes que més afavorissin la recuperació de l'espai, fora de l'àmbit estricte de les 4 parcel·les R1, R2, R3 i R4.

Volem remarcar molt especialment que segueix donant-se escassa o nul·la informació a la població sobre l'evolució que han anat seguint els convenis signats entre l'Ajuntament i Berenguer Subirats, SA, l'INCASOL i el Departament de Medi Ambient, i que aquests convenis es volen utilitzar com a pretext per justificar la situació de paràlisi actual, que s'allarga des de l'any 2006. També que l'any 2010 ni el 2011 no hi ha hagut partida pressupostària per a la Platja llarga. La intervenció al salicornar del novembre 2010 es va fer amb els 30.000 € d'una subvenció de la Generalitat.

Aquesta paràlisi és especialment greu ja que, com ve denunciant l'APMA des de fa temps, s'està produint

una forta regressió del salicornar, un dels hàbitats més valuosos i emblemàtics de la Platja Llarga. Finalment, volem afegir que ens hauria agradat que la nostra proposta de moció, presentada d'acord amb allò previst al ROM, hagués estat acollida amb formes democràtiques més participatives i obertes al diàleg que les que ens han ofert els diferents grups municipals.

I també ens agradaria que quan el govern rep una aportació de la ciutadania, en la forma que sigui, la seva resposta no sigui la de posar-se a la defensiva disposat a rebatre punt per punt del que se li diu, entenent que se li fa una ofensa i no uns requeriments constructius.

Cal una predisposició que avui per avui ha estat absent en la tan minvada voluntat política a fer democràcia activa. Als partits "Cadascú va per ell" i el poble a p.p.c. que vagi a les conferències de Sant Vicenç de Paül.

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient (APMA)

VOLS FER-TE SOCI/A DE L'APMA? Omple aquesta butlleta i fes-nos-la arribar a l'Ateneu Vilanoví

APMA

BUTLLETA d'INSCRIPCIÓ

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient - Ateneu Vilanoví - Plaça Llarga, 19 · 08800 Vilanova i la Geltrú

Nom i cognoms

Desitjo associar-me a l'APMA i col·laborar amb una aportació anual de: (encercla el que convingui)

Quota individual: 10 € 20 € € **Quota familiar:** 25 € 50 € €

Nom i cognoms dels components de la família:.....

Adreça: Població: C P:

C/e: Telèfon:

Signatura:

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Banc/Caixa: Adreça:

CP: Població:

Titular del compte DNI:

Entitat Oficina Control Núm. Compte

Codi compte: | | | | - | | | - | | | - | | | | | | | | | | (Signatura del/la titular del compte/llibreta):

Autoritzo que carreguin al meu compte/llibreta els rebuts presentats per APMA al meu nom.

Data:

El mar com a font de vida i ahora embornal de brutícia

Els oceans cobreixen el 71% aproximadament de la superfície terrestre i tenen una funció primordial en el correcte funcionament d'aquest planeta. La seva funció no és merament estètica, com podrien pensar aquells que només s'acosten a ells per tal de gaudir del paisatge o d'un bon bany a l'estiu. Més aviat constitueixen una de les nostres fonts principals d'aliments, són els reguladors del clima a escala global, en el seu si tenen lloc importants processos biogeoquímics i entre d'altres funcions, acullen alguns dels ecosistemes més extrems i interessants del nostre planeta, així com gran part de la biodiversitat de la Terra.

La gran desgràcia dels ecosistemes marins, no obstant, és la seva innaccessibilitat. Degut a que aquests constitueixen un medi hostil per als éssers humans, a on no podem accedir si no és amb aire comprimit (i tot així, només podríem accedir als primers centenars de metres), no som conscients de les pressions a que estan sotmesos. Algunes d'aquestes múltiples pressions serien l'escalfament global, l'exhauriment dels grans "stocks" de peixos, la construcció desmesurada del litoral amb la constant aparició d'estructures artificials, els abocaments incontrolats de residus, etc.

I és en aquest darrer impacte en el que ens centrarem en aquest article. Els abocaments incontrolats de residus i deixalles estan força limitats als ecosistemes terrestres. Aquests creen un impacte

visual negatiu que no agrada a la majoria de ciutadans, i s'inverteixen força esforços per al seu control. No obstant, i com ja hem comentat anteriorment, a l'interior del mar no podem accedir amb tanta facilitat. Aquet fet ens pot crear la sensació totalment errònia de que "el mar s'ho empassa tot". Per desgràcia són massa encara les persones que van a passar el dia a prop del mar i en marxar, deixen el testimoni de la seva presència en forma de bossa de plàstic plena de llaunes i altres residus. A més, en dies de tempesta, la pluja també pot arrossegat deixalles i acabar dipositant-les al fons del mar.

Tots aquests residus que acaben al fons del mar poden tenir diferents impactes, però tots ells, tenen efectes negatius i contribueixen a la degeneració d'aquest ecosistema tan vital per al benestar de tots. Les bosses de plàstic, per exemple, triguen en descompondre's entre 20 i 100 anys, i poden causar la mort de tortugues en confondre-les aquestes amb un dels components principals de la seva dieta, les meduses. Les anelles de plàstic que uneixen les llaunes, també acaben amb facilitat al mar, causant l'ofegament i la mort de molts animals marins, a mesura que van creixent. D'altres residus comuns, com les llaunes d'alumini o les piles, van alliberant metalls al medi de manera gradual, causant també la pol·lució de les seves aigües o inclús la mort en cas d'ingesta per part d'algun animal.

És molt important, per tant, que tots ens conscienciem de la rellevància dels ecosistemes marins i que fem tot el que estigui a les nostres mans per tal de millorar-ne la seva salut. Això passaria primer de tot per no deixar mai cap deixalla a la natura, ja sigui a la platja com a qualsevol altre indret. L'esforç de recollir la nostra brossa i endur-nos-la és ínfim i és el mínim que hauríem de fer si volem continuar gaudint dels espais naturals en bones condicions. Si a més tots contribuïm a recollir un sol dels residus que ja estava a la platja quan nosaltres hem arribat, el resultat global serà molt més positiu per a tots. També és molt important la tasca de conscienciació que puguem realitzar entre amics, coneguts o simplement "veïns de tovallola", i molt més rellevant encara és l'educació que donem als més petits en aquest sentit.

En aquesta línia, i amb afany no només de recollir deixalles sinó també de conscienciar a tothom que no ho estigui encara, l'APMA, juntament amb el CIB (Club d'Immersió de Biologia) i amb la col·laboració de "l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú" i el "Consorci dels Colls i Miralpeix, Costa del Garraf", organitzarà enguany, dins del marc de la Setmana del Mar, la "I Jornada de Neteja de Platja, fons marí i conscienciació ciutadana a Vilanova i la Geltrú". Aquesta jornada es portarà a terme el diumenge 19 de juny de les 11h a les 13h, a la Platja del Far, i consistirà en dues activitats paral·leles: una neteja en superfície per la zona litoral dels Colls i Miralpeix, i una neteja submarina de la zona oriental de la Platja del Far (al llarg de l'exterior de l'espigó del port).

L'objectiu principal, com ja hem comentat anteriorment, consistirà en retirar tots els residus possibles tant del fons del mar com de les cales i rocallals adjacents, i alhora conscienciar a la ciutadania sobre la problemàtica de la contaminació i l'acumulació de residus als ecosistemes més vulnerables. Per concloure la jornada, s'oferirà un petit refrigeri a tots els participants. Us animem a tots a participar en aquesta jornada que esperem sigui entretinguda i profitosa i que alhora pugui crear precedent per tal de poder continuar organitzant jornades d'aquest tipus, fins al dia que no siguin necessàries, és clar!

Mari Carmen Pineda

Economia solidària: una pràctica de transformació social

La pobresa i l'exclusió, com la crisi, no s'expliquen per una conjuntura cíclica. Estem en crisi sistèmica que solament es començarà a resoldre (*Luis Razeto*), quan s'avanci simultàniament en la construcció de:

- Una gran reforma intel·lectual i moral que fonamenti un nou estil de vida, una nova economia i una nova cultura orientades cap a la construcció d'una civilització més justa i solidària.
- D'un nou sistema monetari i financer que no requereixi d'un elevat creixement de la producció i el consum per a sostenir-se i que el diner deixi de ser mercaderia en sí mateix.
- D'una nova matriu energètica, ambientalment sostenible.
- D'un nou ordre institucional, jurídic i polític que doni estabilitat i garanteixi la permanència de les tres condicions anteriors.

Mentre, l'economia social i solidària, desplega pràctiques que replantegen els objectius de l'economia tot experimentant noves formes d'entendre l'empresa i l'economia que esdevenen pal·liatives i preventives respecte a la pobresa i el risc d'exclusió. Unes pràctiques que entenem, des de la Xarxa d'economia solidària, que van més enllà de concepcions que volen reduir l'economia solidària a una subeconomia pal·liativa o solament a ser un aliat de l'Estat per a corregir les desigualtats ocasionades pel sistema i que tenen un caràcter estructuralment transformador.

Independentment de les fórmules jurídiques (cooperatives, societats laborals, associacions, fundacions, mutualitats, xarxes d'intercanvi...) convé destacar algunes característiques de l'economia social i solidària, per a remarcar-ne el seu caràcter transformador (*Julio Alguacil -Taller Permanente de Economía Popular y Solidaria-*. *Xarxa d'economia solidària -Papers de sostenibilitat Ecoconcern-*):

Gestió democràtica i participativa

Més enllà del model organitzatiu jeràrquic on unes quantes persones o classes dirigents controlen, gestionen i decideixen sobre els recursos, el patrimoni, la informació i el futur de la majoria, l'economia social i solidària suposa una concepció democràtica de les relacions productives.

El subjecte -autogestionari- participa i s'integra en els processos de treball alliberant-se d'aquesta manera de la seva dependència respecte al capital tot creant i potenciant el factor cooperació (*Luis Razeto*) com a element bàsic per a la viabilitat del projecte cooperatiu.

Orientació a les necessitats humanes

Està al servei de les persones. Mira de recuperar la funció originària de l'economia posant-la al servei de les persones per tal de gestionar els recursos equitativament i explotar-los de manera sostenible.

Busca un model de producció que converteixi el treball en un espai de satisfacció de les necessitats humanes. Aposta per un model de desenvolupament endogen, descentralitzat on hi poden cabre les activitats econòmiques no monetaritzades.

És una alternativa de treball per a qui la practica, implica una forma de vida que persegueix el desenvolupament de l'ésser humà.

Tendeix a suprimir el caràcter alienant del treball al no reduir treball a salari i salari a consum. Pot establir, a més, forts vincles amb altres actors socials.

Compromís amb la comunitat

Les organitzacions de l'economia social i solidària contribueixen a la millora de la societat, donant suport a causes socials, finançant iniciatives de solidaritat amb els països empobrits, col·laborant amb moviments socials transformadors. Es sustenta sobre uns principis i indicadors diferents als que predominen en el model capitalista, un codi ètic que es pot resumir en el decàleg següent:

1 Autoajuda i ajuda mútua, 2 Autoresponsabilitat i responsabilitat social, 3 Democràcia, 4 Igualtat, 5 Honestat, 6 Solidaritat, 7 Transparència, 8 Equitat econòmica, 9 Justícia social, 10 Respecte al medi ambient

Pràctiques transformadores

Supera l'oposició clàssica entre reforma (que no afecta les qüestions de fons) i revolució (amb el lamentable efecte neutralitzador del tot o res que sovint tendeix a perpetuar l'"statu quo"). Superar aquesta oposició significa promoure la idea de reformes radicals (*Philippe Merlant*), de reformes no reformistes (*André Gorz*) a més d'insistir en la importància dels processos reversius (*TR Villasante*).

Com reconèixer les reformes radicals?

Incorporen quatre criteris susceptibles de contribuir a la radicalitat de les mesures adoptades:

Pensar segons una lògica sistèmica.

Som a un món cada cop més complex, una reforma que es refereixi solament a un aspecte de les coses

provoca, inevitablement, efectes perversos. Sigui quin sigui el punt d'arrencada inicial, convé pensar amb les interaccions potencials amb els camps propers.

Fer retrocedir el domini de la mercantilització.

Si l'apropiació per part del mercat de tots els aspectes de la vida humana és una de les principals amenaces, qualsevol reforma que tendeixi a disminuir aquest domini va ben encaminada.

S'han de fonamentar en processos positius.

Reformar significa amenaçar allò existent. Reformar radicalment consisteix a crear un procés que permeti, a partir d'una conquesta parcial, preparar l'etapa següent. La qualitat del procés importa tant com la pròpia reforma. Tot allò que suposi autoorganització popular posa en qüestió les fonts del poder instituït.

Han de prioritzar el factor humà tot provocant transformacions a partir del propi comportament de les persones implicades. Els processos reversius són més una pràctica de fer que una declaració de principis. La coherència dels processos reversius es basa en mostrar les incoherències dels poders hegemònics tot construint estratègies que en cada moment puguin respondre de forma creativa per a fer avançar la situació des del punt de vista de les persones implicades en el procés.

Les experiències d'economia social i solidària, pel que fa als àmbits d'activitat, es dediquen al comerç just, serveis ambientals, elaboració de productes agroecològics, diner ètic i solidari, mitjans de comunicació, serveis a persones, serveis a empreses, indústria i construcció:

(www.xarxaecosol.org)

www.economiasolidaria.org

www.cooperativestrebball.coop)

L'economia social i solidària afavoreix la construcció de democràcia econòmica com a procés d'autoorganització, d'autodeterminació social i la considerem com a part d'un moviment més ampli de radicalització democràtica que inclou la democràcia participativa, la democràcia ambiental i el dret a decidir. Desplega una estratègia de reapropiació de l'espai públic tot reivindicant i construint un sector públic popular diferent del sector públic estatal i del sector privat mercantil.

És present a totes les fases del cicle econòmic (producció, distribució, consum i crèdit) i, progressivament, des de la intercooperació entre les empreses,

les entitats, els seus membres i la part de la societat preocupada pel consum responsable, basteix mercat social. Mercat social, entès (*Jordi Garcia*) com una xarxa on els nodes són les empreses i entitats d'economia social i solidària i els consumidors i estalviadors responsables (persones, entitats, empreses i institucions) i on els fluxos són els intercanvis regulars de béns i serveis a un territori determinat, produïts amb criteris democràtics, igualitaris, ecològics i solidaris que permeten cobrir una part significativa de les necessitats dels nodes.

El caràcter estructuralment transformador de l'economia social i solidària i la seva aportació, també pal·liativa i preventiva, suposa (*José Luis Coraggio*) afirmar que una altra societat és possible, superant el paradigma neoliberal que justifica la brutal desigualtat social i proposa, únicament, com a pal·liatiu l'assistència compensatòria. Ja no es pot donar una resposta a les emergències que no estigui emmarcada en una estratègia de transformació social a mig i llarg termini. Una estratègia que s'ha d'acompanyar, necessàriament, per una integració de les polítiques socials (que consideren la producció i el consum com una qüestió de l'economia i la carència com una qüestió social) i de les polítiques econòmiques, tot construint polítiques socioeconòmiques.

**Jordi Via, Arç cooperativa.
Xarxa d'economia solidària**

Un parell de nosaltres vam tenir la sort d'assistir a la presentació de la darrera creació d'OBRINT PAS produïda per PROPAGANDA PEL FET, una cooperativa discogràfica catalana. David Fernández de La Directa i Vicent Partal de Vilaweb, van fer-nos una glosa dels continguts del llibre en el que han fet aportacions extraordinàries, a més d'ells dos, Eduardo Galeano, Pascual Serrano, Feliu Ventura, Isabel Clara Simó, Miquel Gironès, Cesc Freixas, Angela Jackson, David Segarra, August Gil Matamala, Raul Zelik, Santiago Alba Rico, Laia Altarriba, Pau Alabajos, Gemma Pasqual i Escrivà, Marc Granell, Xavi Sarrià, Manuel Baixauli i Elvira Cambrils.

Es tracta d'un llibre-disc magnífic, ple de música arrossegadora i de lletres que ens parlen molt de la vida i un xic de la mort, però sobretot del coratge que ens cal per avançar, per viure, per tenir la força

necessària per aguantar el que vingui. Un llibre-disc vital que hauria, segons nosaltres, de ser a cada casa.

Breus

Una ampliació respectuosa de la C-51 a Vilardida

La plataforma Salvem el Gaià, proposa un traçat alternatiu de l'ampliació de la carretera C-51 al seu pas per Vilardida que generi l'ínfim impacte possible, i que tracti aquest singular i preuat paisatge de la vall del riu Gaià amb el respecte i la dignitat mil·lenària que es mereix.

El sentit comú indica que només caldria aprofitar el traçat del pont actual a sobre del riu Gaià, i per tant desplaçar la carretera existent un xic cap al sud, i vèncer el desnivell fins a aplegar-se amb l'alineació de la carretera que ve de Rodonyà. No cal, doncs, ni plantejar-se l'opció de construir un nou pont per la part nord de Vilardida, ja que hi hauria quatre ponts només en una distància de dos quilòmetres i mig, ni fer-ne un altre per la zona del torrent de les Pinatelles, ja que suposaria construir un elevat terraplè a tocar del nucli de Vilardida, escapçant el preciós paisatge de la vall del riu Gaià, i generant un impacte visual d'irreversibles magnituds, ni encerclar el nucli de Vilardida entre dues carreteres, l'existent i una de nova, com si es tractés d'una rotonda gegant d'una autovia. Salvem el Gaià fa una crida a la preservació i ordenació del paisatge en aquest indret, amenaçat per un possible traçat de gran impacte visual com a conseqüència de les obres d'ampliació de la carretera C-51 de Valls al Vendrell.

LLUÍS ESTAMARIU,
Salvem el Gaià. Tarragona

Formació de noves dunes a la Platja Llarga

Al seguiment de flora dunar del passat 14-5 vam constatar que l'estat de la vegetació és saludable i segueix amb la varietat d'espècies detectades els anys anteriors. La dificultat més gran la presenta un passadís artificial que la gent s'obstina en mantenir a la part superior de la zona dunar, just arran de la tanca metàl·lica posada per l'empresa promotora, i que perjudica seriamment el desenvolupament natural. La novetat a destacar són algunes noves formacions de dunes a diferents punts de la platja. En destaquem la de la foto que sembla que inicia la seva consolidació. Esperem que resisteixi la temporada de bany.

APMA

Durant el mes de juny, "any internacional dels boscos" **Exposició de Pintura**

A Càrrec del Col·lectiu Blauet, sobre els boscos. Especialment preparada per aquest esdeveniment internacional.

3 Juny 19,15h, **Presentació del Llibre Democràcia Econòmica**

Diferents autors amb experiència en l'economia social i Solidària ens presentaran un llibre coral que ens posa al dia sobre les expectatives d'una alternativa econòmica.

5 Juny, 8,15h, **Sortida els Muntanyans de Torredembarra.**

La Platja natural dels Muntanyans des de fa 25 anys recupera els espais naturals de dunes llacunes, amb l'esforç d'un nombrós grup de voluntàries i voluntaris. Visita comentada per David Gómez sobre sargantanes a la platja

11 Juny 19,15h, **Projecció "VIENEN POR EL ORO, VIENEN A POR TODO"**

Es tracta de la victòria d'un poble de la Patagònia argentina sobre una explotació minera.

19 juny **neteja marina a la Platja del Far**

Des de les 10 del matí a 12,30 a la Platja del Far a la zona rocosa costanera situada a llevant de la platja del Far.

Extracció de brutícia de la zona de bany de la platja, feina que faran submarinistes del CIB (Club d'Immersió Biologia de la UB), per ajudar a conscienciar-nos del que va a parar a la mar. Paral·lelament recollirem la brossa del roquer.

18 Setembre 9h, **Sortida al Castell de Penyafort**

24 Setembre 19h, **Projecció "Las tortugas también vuelan"**

7 Octubre 20h, **Xerrada, L'economia i el medi ambient** per Ignasi Puig.

15 Octubre 9h, **Sortida a la Riera de Jafra.**

12 Novembre 19,15h, **Projecció "the cove"**

Les presentacions, xerrades i projeccions es faran a l'Ateneu Vilanoví, plaça Llarga, 19

AGENDA

Calendari de reunions generals de l'APMA

Dies: 8-6, 6-7, 7-9, 5-10, 2-11, 14-12.

Hora: 2/4 de 8 del vespre.

Lloc: Ateneu Vilanoví, Plaça Llarga, 19, sala de reunions

El moniato

Atorguem el present moniato a l'exdirector de la central nuclear d'Ascó, **Rafael Gasca**, i a l'excap de vigilància radiològica del complex, **Francesc González**, per haver-se negat a declarar davant la jutgessa de Gandesa el passat 21 de març com a imputats pel cas de la fuga de partícules radioactives que es va produir a Ascó l'any 2007. Ni Gasca, ni González van voler respondre les preguntes del fiscal i la jutgessa en la primera jornada de declaracions de les diligències prèvies al jutjat de Gandesa per la fuga de partícules radioactives que va tenir lloc el mes de novembre de 2007 però que els responsables de la nuclear no van comunicar al Consell de Seguretat Nuclear (CSN) fins abril de 2008. Faltaria més, com si ells tinguessin alguna cosa a veure!

